

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Sesijas dokuments

GALĪGAIS
A6-0024/2005

07.02.2005.

ZIŅOJUMS

par Komisijas XXXIII ziņojumu par konkurences politiku — 2003. g.
(2004/2139(INI))

Ekonomikas un monetārā komiteja

Referents: *Jonathan Evans*

SATURS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	7
PROCEDŪRA	10

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par Komisijas XXXIII ziņojumu par konkurences politiku – 2003. g.
(2004/2139(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā XXXIII ziņojumu par konkurences politiku – 2003. g. (SEC(2004)0658),
 - ņemot vērā Reglamenta 112. panta 2. punktu un 45. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A6—0024/2005),
- a) atgādinot, ka Eiropas Savienības uzņēmējdarbības konkurētspējas palielināšana ir viens no Lisabonas stratēģijas pamatmērķiem;
- b) uzsverot nepieciešamību turpināt aktīvi uzraudzīt konkurences izkropļojumus;
- c) paturot prātā, ka uzņēmējsabiedrībai ir vajadzīgs visaugstākais tiesiskās noteiktības līmenis attiecībā uz uzņēmumu apvienošanās kontroles politiku;
- d) īpaši atzīmējot to lietu ievērojamo skaitu, kuras ir izskatījis Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāts un kuros puses ir pilnībā pieņēmušas Komisijas lēmumu vai arī šo lēmumu ir apstiprinājušas tiesas iestādes;
1. atzinīgi vērtē XXXIII ziņojumu par konkurences politiku, kurā izklāstītas konkurences politikas galvenās struktūrreformas un tās piemērošana komisāra *M. Monti* vadībā;
 2. apsveic komisāru ar pastāvīgas un striktas konkurences izkropļojumu uzraudzības nodrošināšanu, vienlaikus veicot tālejošu reorganizāciju un pretmonopola, uzņēmumu apvienošanās kontroles un valsts atbalsta sniegšanas noteikumu atjaunošanu, kā arī Konkurences direktorāta iekšējo reorganizāciju;
 3. atzinīgi vērtē vairāku tiesību aktu pieņemšanu, kas iekļauti modernizācijas paketē, t.i., iniciatīvas par sadarbību starp dažādām ES konkurences noteikumu ievērošanas uzraudzības iestādēm — Komisiju, dalībvalstu konkurences uzraudzības iestādēm un dalībvalstu tiesām; šajā sakarā uzskata, ka ir vērts pieminēt arī galvenā konkurences ekonomista iecelšanu, uzklaušīšanas amatpersonas nozīmes palielināšanu un karteļu uzraudzības vienības pastiprināšanu, kas samazinās karteļu lietu izskatīšanai vajadzīgo laiku;
 4. izsaka nožēlu, ka Padomei vajadzēja atjaunot “pagaidu aizsardzības mehānismu”, pamatojot 100 miljonu eiru atbalsta piešķiršanu kuģu būvētavām Vācijā, Nīderlandē, Somijā un Dānijā, lai reaģētu uz Dienvidkorejas kuģu būvētavu radīto negodīgo konkurenci, un cer, ka līdz pašreizējā mehānisma beigu termiņam 2005. gada martā būs iespējams panākt drīzu šī strīda atrisinājumu Pasaules tirdzniecības organizācijā;
 5. mudina to ierobežoto lietu skaitu, kurās Eiropas Kopienu Tiesa pārbaudīja un atcēla

Komisijas lēmumus, neuzskatīt par faktoru, kas mazina uzticēšanos visai analīzes un noteikumu piemērošanas sistēmai kopumā;

6. atzinīgi vērtē faktu, ka ziņojumā par konkurences politiku ir iekļauta atsevišķa nodaļa, kurā izklāstīta Komisijas pieeja nosacījumiem, ar kādiem dalībvalstis var sniegt finansiālu atbalstu tiem, kam uzticēta vispārējas nozīmes pakalpojumu sniegšana, un atbilstīgi Komisijas ziņojumam Eiropadomes sanāksmei 2001. gada 14. un 15. decembrī Lākenē, 2003. gada maijā Komisijas pieņemtajai Zaļajai grāmatai par vispārējas nozīmes pakalpojumiem (KOM(2003)0270) un *Altmark* spriedumam¹ mudina Komisiju iesniegt priekšlikumus par tiesiskās noteiktības palielināšanu, labas pārvaldes definēšanu un palīdzību dalībvalstu un reģionālajām varasiestādēm, lai tās spētu nodrošināt atbilstību Līguma 87. un 88. pantam;
7. mudina Komisiju turpināt pārbaudīt tiesu sistēmas darbību saistībā ar konkurences lietām, lai noskaidrotu, kā samazināt laiku līdz lietas nonākšanai tiesā, un lai pēc iespējas vairāk izmantotu tiesu iestāžu pieredzi un zināšanas, kas gūtas, izskatot konkurences lietas;
8. turpina atbalstīt aktīvāku Eiropas Parlamenta iesaistīšanos konkurences politikas attīstībā, veicinot pilnvaras, ko Parlaments īsteno ar koplēmuma procedūru, un izsaka nožēlu, ka Komisija un Padome nespēja šīs pilnvaras atbalstīt Eiropas Savienības Konstitucionālā līguma projektā;
9. atzinīgi vērtē valsts atbalsta noteikumu pārskatīšanu, kā rezultātā Komisija vairāk pievērsās lietām un jautājumiem, kam ir ietekme uz turpmāko iekšējā tirgus attīstību, un kā rezultātā pilnveidoja un vienkāršoja noteikumus par paziņojumiem un sūdzību iesniegšanu, kā arī precizēja turpmākos minimālos apmērus un pētniecības un attīstības principus;
10. atzinīgi vērtē Komisijas nostāju par valsts atbalstu pētniecībai un attīstībai kā stimulu maziem un vidējiem uzņēmumiem vairāk iesaistīties pētniecībā un attīstībā un ierosināto grozījumu regulai, lai ietvertu atbalstu pētniecībai un attīstībai, un pievērs Komisijas uzmanību 25 ES dalībvalstu atšķirīgajām iespējām iesaistīties šādās programmās;
11. mudina Komisiju turpināt darbu ar emisijas kvotu tirdzniecības mehānismu, kvotu, piemaksu, sertifikātu un kredītu ietekmi uz privātiem uzņēmumiem saskaņā ar Kioto protokola vienošanos;
12. atzinīgi vērtē vairāku vides atbalsta shēmu apstiprināšanā Komisijas izmantotos videi draudzīgos kritērijus un mudina Komisiju turpināt pilnveidot šādu shēmu pārredzamības nosacījumus, kas varētu kalpot kā precedents citiem reģioniem un dalībvalstīm;
13. apsveic Komisiju par pozitīvo reaģēšanu uz iepriekšējām Parlamenta rezolūcijām, izveidojot īpašu Atmaksājamā valsts atbalsta piedzīšanas struktūrvienību, kuras uzdevums ir īstenot Komisijas lēmumus, it īpaši nelikumīga valsts atbalsta atgūšanas jomā;
14. atzinīgi vērtē turpmāko attīstību attiecībā uz valsts atbalsta ziņojumu interneta formātā kā būtisku instrumentu pārredzamības veicināšanā un patērētāju informēšanā par Komisijas darbību;

15. atzinīgi vērtē komisāra *M. Monti* programmas īstenošanā gūtos panākumus, modernizējot Komisijas pretmonopola noteikumus un pastiprināti koncentrējoties uz pētniecību, kā arī piemērojot soda sankcijas ilgstoši pastāvošiem karteljiem, tomēr pauž bažas, ka dati 2003. gada ziņojumā par konkurences politiku pagaidām liecina, ka iesniegto, bet neizskatīto lietu skaits nav būtiski samazinājies;
16. pauž bažas par to, ka joprojām nav izdevies panākt pilnīgu ES gāzes un elektrības tirgus liberalizāciju;
17. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvas saistībā ar attiecīgiem tirgiem, piemēram, telekomunikāciju tirgu, kā arī darba grupu izveidošanu, iesaistot Konkurences un Informācijas sabiedrības ģenerāldirektorātus, lai vadītu apspriežu procesu;
18. atzinīgi vērtē faktu, ka Komisija ir iecēlusi sadarbības koordinātoru patērētāju jautājumos, lai attīstītu un veicinātu Komisijas dialogu ar patērētājiem;
19. uzskata, ka efektīva konkurences politikas piemērošana ir būtisks instruments tādas efektīvas tirgus struktūras panākšanai, kas darbojas patērētāju interesēs un pozitīvi un jūtami ietekmē patērētāju ikdienas dzīvi; vēlas uzsvērt, ka iekšējā tirgus ciešāka integrācija dažreiz nosaka, ka dabiskāk ir analizēt konkurences situāciju visā iekšējā tirgū, nevis atsevišķās tirgus daļās (kā tas nesen darīts vairākos lēmumos par apvienošanu), un aicina Komisiju noteikt skaidrākas pamatnostādnes termina "tirgus" interpretācijai šādos gadījumos;
20. atzinīgi vērtē faktu, ka Komisija joprojām rīko Eiropas Savienības konkurences dienas, jo tā ir svarīga iespēja izskaidrot konkurences politikas pozitīvo ietekmi uz patērētājiem visā ES, tomēr aicina to dalībvalstu varasiestādes, kurās šīs konferences rīko, iesaistīt Eiropas Savienības konkurences dienu programmas plānošanā patērētāju organizācijas un dalībvalstu plašsaziņas līdzekļus;
21. atzinīgi vērtē Komisijas jaunus noteikumus par mehānisko transportlīdzekļu izplatīšanu, cer, ka tiks gūti lielāki panākumi jaunu transportlīdzekļu cenu starpību samazināšanā starp dažādām dalībvalstīm, un izsaka nožēlu, ka fakti pagaidām liecina par vēl pastāvošām būtiskām atšķirībām šajā ziņā;
22. aicina nodrošināt lielākus panākumus saistībā ar transportlīdzekļu remonta tirgu, it īpaši saistībā ar piekļuvi tehniskajiem datiem un atvieglotu piekļuvi automobiļu rezerves daļām;
23. atzinīgi vērtē Komisijas īstenotās uzņēmumu apvienošanās kontroles reformas atsevišķās daļas, bet izsaka nožēlu, ka Komisija neatbalstīja Parlamenta bažas par atsevišķām ar minēto kontroli saistītā priekšlikuma daļām par tiesisko noteiktību un procesa godīgumu;
24. atzinīgi vērtē Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāta reorganizāciju saistībā ar uzņēmumu apvienošanās kontroles funkcijām, it īpaši pārstrukturēšanu nozaru sadalījumā, ekonomiskā novērtējuma stiprināšanu un uzlabotus patērētāju nozīmes definējumus;
25. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos palīdzēt desmit jaunajām dalībvalstīm ātri pieņemt konkurences noteikumus, pretmonopola likumdošanu un it īpaši valsts atbalsta

noteikumus un mudina Komisiju nodarboties ar tehniskās palīdzības un sadarbības procesu;

26. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos ievērot ciešākas divpusējas sadarbības politiku ar Kopienas galvenajiem tirdzniecības partneriem un paplašināt daudzpusējo sadarbību konkurences jomā; it īpaši atzinīgi Komisija jāvērtē par to, ka tā ir noslēgusi sadarbības nolīgumus konkurences jautājumos ar ASV, Kanādu un Japānu;
27. mudina Komisiju turpināt sadarbību ar ESAO valstīm, Āzijas valstīm (īpaši pievēršoties Ķīnai) un Latīņamerikas valstīm;
28. mudina Komisiju turpināt sarunas ar PTO par tirdzniecības un konkurences politikas mijiedarbību 2001. gada novembrī pieņemtās Dohas deklarācijas garā;
29. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

PASKAIDROJUMS

Kopš Eiropas Kopienas izveidošanas saskaņā ar Romas Līgumu, reāla konkurence vienmēr ir bijusi uzskatīta par būtisku līdzekli tādas tirgus struktūras izveidošanai, kas darbotos patērētāju interesēs. Šīs politikas ieviešana jau tagad ir pozitīvi ietekmējusi Eiropas Savienības pilsoņu ikdienas dzīvi. Komisija, darbojoties komisāra *M. Monti* vadībā, ir ne tikai pildījusi savu pienākumu nepārtraukti un efektīvi pārraudzīt konkurenci tirgū, bet arī iesaistījusies tālejošā projektā veikt pretmonopola politikas, uzņēmumu apvienošanās un valsts atbalsta sniegšanas kontroles noteikumu un esošās kārtības pārskatīšanu un reorganizāciju. Šo reformu veiksmīga ieviešana būs izšķirīgs faktors Eiropas Savienības uzņēmumu konkurences uzlabošanā, ko Lisabonā noteica par Eiropadomes galveno uzdevumu.

Komisijas 2003. gada ziņojums par Konkurences direktorāta darbu sniedz informāciju par līdz šim sasniegtajiem panākumiem. Uzlabotie noteikumi attiecībā uz Komisijas pretmonopola politiku tagad ir ieviesti, un tie nešaubīgi mainīs EK Līguma 81. un 82. panta praktisko īstenošanas gaitu. Komisijas ierobežoto personāla resursu pievēršanās stabili pastāvošu karteļu izmeklēšanai un sodīšanai turpmāk samazinās negodīgas konkurences gadījumus. Par to, ka tiek izbeigta brīdinājumu sistēma, liecina tas, ka ir samazinājies brīdinājumu skaits — 2002. gadā tika izteikts 101 brīdinājums, bet 2003. gadā tikai 71. Attiecīgajā laika posmā ir samazinājies arī saņemto sūdzību skaits no 129 līdz 94, un Komisijas aktīvi izmantotā jaunā izmeklēšanas sistēma ir veicinājusi jaunas likumdošanas iniciatīvas. 2003. gadā tādas ir bijušas 97, kas ir augstākais rādītājs, ko Komisija ir sasniegusi kopš 1998. gada. Neskatoties uz Komisijas apjomīgo darbu, 2003. gada ziņojums parāda, ka nav vērojama sevišķi liela izskatīšanai atvērto, bet nepabeigto lietu skaita samazināšanās. Ievērojami ir samazinājies neizšķirto strīdīgo jautājumu skaits — 2001. gadā ir reģistrēti 840 gadījumi, 2002. gadā — 805, bet 2003. gadā — tikai 760 gadījumi. Ir sagaidāms, ka nākamā gada ziņojumā šo gadījumu skaita samazināšanās būs vēl ievērojamāka.

Pēc plašas apspriešanās par uzņēmumu apvienošanās kontroli Komisija ir uzņēmusies veikt ievērojamas pašreizējo noteikumu reformas. Šī reforma notiek apstākļos, kad ir novērojama uzņēmumu apvienošanās gadījumu skaita samazināšanās. 2003. gadā reģistrētas tikai 212 apvienošanās, kas ir mazākais skaits pēdējo sešu gadu laikā. Tāpat ir arī nepieciešams nodrošināt likumiskās noteiktības augstākās pakāpes sasniegšanu, lai komercuzņēmumiem būtu lielāka skaidrība par savu pieņemto lēmumu sekām. Pateicoties tam, ka ir reorganizēts Konkurences direktorāts un pārstrukturētas nozares, izveidots Ekonomikas un konkurences lietu vadītāja amats un darba grupa, kas pārbauda izmeklētāju lēmumus, lēmumu pieņemšanas procesam tagad vajadzētu būt racionālākam un īsākam, kas uzlabotu spēju veikt uzņēmumu apvienošanās ekonomisko novērtējumu. Tas ne tikai uzlabos sistēmas reputāciju, bet arī samazinās to gadījumu skaitu, kad Komisijas lēmumus pārsūdz tiesā.

Turklāt ir ļoti svarīgi, lai nedaudzie gadījumi, kad Komisijas lēmumus pēc pārsūdzēšanas Eiropas Kopienas Tiesā atceļ, nemazinātu uzticību analīzes un ieviešanas sistēmai kopumā. Konkurences direktorāts ir saņēmis no Eiropas Komisijas informāciju par daudziem gadījumiem, kad Komisijas lēmumi ir saņēmuši pilnīgu atbalstu no politiskām partijām un apstiprinājumu Tiesā.

Komisijai arī jāturpina pārskatīt ar konkurenci saistīto tiesisko normu darbību, lai novērtētu tiesiskuma pieejamības ātruma uzlabojumus un veicinātu to tiesnešu, kuri izskata konkurences gadījumus, pieredzi un prasmes.

Tāpat arī ir svarīgi, ka tiek skaidri noformēta definīcija, kāda ir patērētāju loma šajā procesā. Jauna Patērētāju koordinēšanas ierēdņa amata ieviešana ir solis uz priekšu Komisijas un patērētāju dialoga uzlabošanā.

Sadarbība starp Eiropas Parlamentu un Komisiju, reklamējot Konkurences dienas Eiropas Savienības dalībvalstīs, ir izrādījusies ļoti veiksmīga. Šis projekts varētu izrādīties veiksmīgs arī nākotnē, ja mazāk uzmanības veltīs juridiskām un filozofiskām debatēm par konkurences politikas reformu un ja šī pasākuma rīkotāji vairāk pievērsīsies patērētāju ikdienas dzīvei. Tāpat jāpiezīmē, ka šis pasākums sniegtu vēl lielāku labumu, ja Komisija un Parlaments spētu vienoties par formātu, saturu un informāciju šī pasākuma iespējami lielākai reklāmai un publicitātei.

Trešā lielākā joma, kurā Komisija ir uzņēmusies veikt ievērojamas strukturālas reformas, ir valsts atbalsta sektora kontrole. Tāpat kā citās Komisijas darbības jomās un kā to paredz Līgums noteikumu reformas notiek, kamēr Komisija pilda savu pienākumu efektīvi pārraudzīt valsts atbalsta sniegšanu. 2003. gada ziņojums vērs uzmanību uz valsts sniegtā atbalsta kopējā apjoma samazināšanos ES ar 15 dalībvalstīm: no 60 miljardiem eiru 1998. gadā līdz 49 miljardiem eiru 2002. gadā. Lai gan daļa no šī samazinājuma ir radusies tāpēc, ka Vācijas reģioniem paredzēto speciālo pasākumu atbalsta termiņš ir beidzies, bet, neskatoties uz to, 2002. gadā šis rādītājs vēl joprojām bija ļoti augsts. Tādēļ šis ir īstais laiks reformu veikšanai. Noteikumu pārskatīšana, kas pārorientē Komisijas uzmanību uz gadījumiem un jautājumiem, kuri ir svarīgi iekšējā tirgus attīstībai nākotnē, ir pilnveidojusi un vienkāršojusi sūdzību reģistrāciju un iesniegšanu, kā arī precizējusi tālāku pētniecības un attīstības principu virzību. Tas veicinās pārredzamību un juridisko noteiktību, kā arī samazinās nevajadzīgo procesuālo nastu, kas kavē lēmumu pieņemšanu.

Valsts atbalsta ziņojuma interneta formāta tālāka attīstība praktiski demonstrē pārredzamību un parāda tos dalībvalstu sektorus, kuriem sniedz valsts atbalstu. Informācija par piešķirtā atbalsta veidu un apjomu tagad ir viegli salīdzināma un skaidri atspoguļo dažādu valsts atbalsta pasākumu ietekmi uz konkurenci. Eiropas Parlaments ir iepriekš izteicis bažas par lēno virzību tāda valsts atbalsta atgūšanā dalībvalstīs, par kura atmaksāšanu ir pieņemts lēmums vispirms inertuma dēļ no to dalībvalstu puses, kas šo atbalstu piešķirušas. Tāpēc izveidoja īpašu Atmaksājamā valsts atbalsta piedzišanas struktūrvienību, kas atbild par Komisijas lēmumu ieviešanu, īpaši gadījumos, kas attiecas uz nelikumīgi piešķirta valsts atbalsta atgūšanu.

Tāpat referents izsaka nožēlu par to, ka Ministru Padomei vajadzēja atjaunot "pagaidu aizsardzības mehānismu" darbu, lai pamatotu atbalstu Vācijas, Nīderlandes, Somijas un Dānijas kuģu būvētavām gandrīz 100 miljonu eiru apmērā. Lēmums piešķirt atbalstu tika pieņemts kā atbildes reakcija negodīgai konkurencei no Dienvidkorejas kuģu būvētavu puses, bet pastāv risks, ka tas radīs nevienlīdzīgu konkurenci starp tām Eiropas kuģu būvētavām, kas saņem atbalstu, un tām, kas to nesaņem, un šādā veidā, cīnoties ar vienu netaisnību, tiek pieļauta otra. Tāpēc mēs gaidām ātru PTO lēmumu šī strīdīgā jautājuma sakarā, pirms pašreizējā mehānisma darbības beigām 2005. gada martā.

Ir ļoti svarīgi saskatīt atšķirību starp nelikumīgu valsts atbalstu un reģionālo vai valdības atbalstu vispārējas nozīmes pakalpojumiem, kas ir pilnībā pieņemama rīcība. 2003. gada ziņojumā ir uzlabota iepriekšējo ziņojumu struktūra, ietverot nodaļu par vispārējas nozīmes pakalpojumiem, kas palīdz precizēt Komisijas politiku. Pēc sprieduma *Altmark* lietā ir vēl svarīgāk, lai Komisija nāktu klajā ar priekšlikumu skaidrāk izstrādāt noteikumus par vispārējas nozīmes pakalpojumiem un to statusu, tādējādi palielinot tiesisko noteiktību, nosakot labas pārvaldes principus un palīdzot dalībvalstu un reģionālām varasiestādēm nodrošināt atbilstību Līguma 87. un 88. pantam.

2003. gada ziņojums pievērš uzmanību tam, ka Komisija ir uzsākusi sagatavošanas darbus, lai īstenotu jaunas kategoriju atvieglojumu regulas transportlīdzekļu izplatīšanas reglamentēšanai. Šī ir ļoti svarīga joma, kur patērētāju interešu vārdā jau sen bija nepieciešama darbība Komisijas līmenī. Jaunie noteikumi ir nozīmīgs solis, lai nodrošinātu vienotā tirgus līdzsvarotu darbību. Lai arī automašīnu ražotāji apgalvo, ka atšķirības automašīnu cenās tiek samazinātas, ziņojums uzsver, ka kopš 2002. gada tam nav nekādu pierādījumu un apstiprina nepieciešamību pēc stingras un izlēmīgas Komisijas rīcības šajā jomā.

Komisija ziņo par padarīto patērētāju interešu labā — transportlīdzekļu remonta tirgus atvēršanu, kas vēl jāuzlabo, nodrošinot vieglāku pieeju tehniskai informācijai un automašīnu rezerves daļām.

2003. gada ziņojums uzsver arī Komisijas iesaistīšanos starptautiskos pasākumos. Komisārs *M. Monti* aktīvi strādāja pie starptautiskas informācijas apmaiņas un sadarbības uzlabošanas, kā arī dalībvalstu konkurences uzraudzības iestāžu attīstības un mērķtiecības veicināšanas jaunajās dalībvalstīs. Starptautiskā konkurences uzraudzības tīkla attīstība un ciešāka sadarbība ar ASV uzraudzības iestādēm skaidri norāda uz viņa panākumiem šajā darbības jomā.

Eiropas Parlamenta Ekonomikas un monetārā komiteja ir bieži izteikusi atzinību par sadarbību, kuru komisārs *M. Monti* un viņa direktorāts ir izveidojuši ar Eiropas Parlamentu. Komisārs ir paveicis izcilu darbu, īstenojot apjomīgas strukturālas reformas, kā arī detalizēti piemērojot ES konkurences politiku un izvēršot to starptautiskā līmenī. Lai arī komiteja izsaka nožēlu, ka komisārs nespēja atbalstīt sen noteikto mērķi piemērot koplēmuma procedūru šajā jomā, tomēr komiteja atzinīgi vērtē faktu, ka komisārs bieži pievērša Parlamenta uzskatiem tādu pašu uzmanību, kā to nodrošinātu koplēmuma procedūra. Jācer, ka komisāra *M. Monti* pēctecis un Konkurences direktorāts turpinās jau iesākto darbu arī nākotnē.

PROCEDŪRA

Virsraksts	Komisijas XXXIII ziņojums par konkurences politiku — 2003. g.
Procedūras numurs	2004/2139(INI)
Atsauce uz Reglamentu	112. panta 2. punkts un 45. pants
Atbildīgā komiteja Datums, kad atļauja paziņota plenārsēdē	ECON 28.10.2004.
Komitejas, kurām lūgti atzinumi Datums, kad paziņoja plenārsēdē	
Atzinumu(-s) nesniedza Lēmuma pieņemšanas datums	
Ciešāka sadarbība Datums, kad paziņoja plenārsēdē	
Ziņojumā iekļautais(-ie) rezolūcijas(-u) priekšlikums(-i)	
Referents(-e/-i/-es) Iecelšanas datums	<i>Jonathan Evans</i> 21.09.2004.
Aizstātais(-ā/-ie/-ās) referents(-e/-i/-es)	
Izskatīšana komitejā	21.09.2004. 30.11.2004.
Pieņemts	02.02.2005.
Galīgā balsojuma rezultāti	par: 40 pret: 2 atturas: 3
Deputāti, kas bija klāt galīgajā balsojumā	<i>Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Pier Luigi Bersani, Udo Bullmann, Ieke van den Burg, Elisa Ferreira, José Manuel García-Margallo y Marfil, Gunnar Hökmark, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Ian Hudghton, Christopher Huhne, Sophia in 't Veld, Othmar Karas, Piia-Noora Kauppi, Wolf Klinz, Guntars Krasts, Kurt Joachim Lauk, Enrico Letta, Astrid Lulling, Gay Mitchell, Cristobal Montoro Romero, Joseph Muscat, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Karin Riis-Jørgensen, Dariusz Rosati, Eoin Ryan, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Peter Skinner, Margarita Starkevičiutė, Ivo Strejček, Sahra Wagenknecht, Lars Wohlin</i>
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsojumā	<i>Jules Maaten, Thomas Mann, Diamanto Manolakou, Maria Matsouka, Giovanni Pittella, Antonis Samaras, Andreas Schwab, Theresa Villiers, Corien Wortmann-Kool</i>
Aizstājēji (178. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsojumā	<i>Ambroise Guellec, Godelieve Quisthoudt-Rowohl</i>
Iesniegšanas datums – A6	07.02.2005. A6-0024/2005